

Het Fischer-tempo

Na een aantal ervaringen met dit tempo te hebben opgedaan, vind ik het tijd geworden om dit fenomeen “te vuur en te zwaard “ te gaan bestrijden. Hierna volgend in willekeurige volgorde de nadelen en voordelen op een rijtje:

1. Nadelen

- 1.1 Verenigingen worden door aanvullende aanschaf van geschikte klokken onnodig op kosten gejaagd.
- 1.2 Bij externe wedstrijden ontstaat er vooral in het eerste halve uur nog steeds onrust omdat klokken ofwel niet goed zijn ingesteld ofwel niet doen wat de “insteller” bedoeld heeft.
- 1.3 Vooraf is volstrekt onbekend hoe lang een partij en daarmee ook een teamwedstrijd gaat duren. Na het eerste anderhalve uur, daarbij al dan niet gevolgd door nog een half uur, kom je in een snelschaak-situatie terecht die eindeloos lang kan duren.
- 1.4 Het vorige punt betekent dat je bij een externe wedstrijd op zondag geen privé-afspraken meer voor de zondagavond kunt maken. Ook prijsuitreikingen etc. bij toernooien komen onverwacht in de knel.
- 1.5 De toekenning van 30 sec. bij een zet lijkt heel wat , maar je hebt 10-15 sec. nodig om de zet van je tegenstander en van jezelf netjes op te schrijven. Je komt in de laatste fase dus eig. in een snelschaaksituatie terecht die veel schakers m.n. 50-plussers niet meer willen, Stress krijgt de overhand met alle gevolgen vandien.
- 1.6 Het is een gekunsteld en complex tijdschema, waarop ik nog vele varianten kan bedenken. Maar ik geef toe : het Schotanus-tempo klinkt niet zo goed als het Fischer-tempo.
- 1.7 De tijd en energie die aan dit thema wordt besteed is eig. zinloos. Immers de meningen lijken nu verdeeld, maar zelfs bij bijv. 70% voor en 30% tegen het Fischer-tempo moet je dit tempo niet willen omdat je het risico loopt dat van die 30% bijv. 10% niet meer extern wil spelen of zelfs helemaal ophoudt met de actieve schaaksport. Je verliest dus alleen maar leden!

2. Voordelen

Het is prettig en goed voor de objectiviteit en voor een discussie om naast nadelen ook voordelen te vermelden. Ik kan echter geen voordeel bedenken. In de communicatie met collega-schakers over dit onderwerp hoor ik wel als **enige** “voordeel” dat je met dit tempo bij een remise- achtige stelling niet zo vlug door je tegenstander door de klok wordt gejaagd. Laat ik daar het volgende over zeggen :

- * Ik zelf heb dat nog nooit meegemaakt en ik ben niet meer de jongste.
- * Het gaat voorbij aan de sportiviteit van een schaker in het algemeen en van de Limburgse schaker in het bijzonder.
- * Er bestaat nog altijd een herhaling van zetten-regel.
- * In duidelijke gevallen kan er nog altijd een scheidsrechter c.q. wedstrijdleider bij geroepen worden.
- * De totaal beschikbare tijd is van te voren bekend en al jaren van toepassing. Dan mag de tijd natuurlijk wel enigermate een rol spelen in het schaakresultaat. Anders zouden we zonder klokken moeten gaan spelen.

Afsluitend wil ik bovendien nog opmerken dat ik liever in die zeer sporadische situatie door een tegenstander door de klok wordt gejaagd dan dat ik mij frekwent in die beruchte 30 sec. eindsituatie zelf door de tijd jaag of door bovenmatige stress mijn (gewonnen) positie alsnog verkwansel.

F. Schotanus

